

TASAM , İstanbul Merkez Ofisi **Tarihî Yarımada**'nın en nezih semtlerinden **Hırkai Şerif**'teki asırlık bir konağa taşındı. Fatih ilçesinde Eski Ali Paşa Caddesi'ndeki 20 kapı numaralı **Konak,**
Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'nun kararı ile "
Korunması Gereken Kültür Varlığı
" olarak tescil edilmiş
bir
19. yüzyıl eseri
. Dönemin karakteristik özelliklerini taşıyan 4 katlı bina ahşap ve yığma kârgir yapısı ve estetik mimari tasarımı ile dikkat çekiyor.

İki binlerin başında geçirdiği yangınlardan sonra **Mimar Cem Özmen** tarafından mimari açıdan aslına sadık kalınarak **yen**
i baştan inşa edilen tarihî bina
,
gerekli teknolojik donanıma da sahip.
Konak, merkezî konumunun yanı sıra bulunduğu muhitin manevi atmosferinin esintileri ile **TASAM**
ekibi
ile partnerlerinin
fikir ve projeleri için
şimdiden
ilham kaynağı
olacak gibi duruyor.

Binanın Tarihçesi

İstanbul'un Fatih ilçesinin Hırkai Şerif Mahallesi'nde Eski Ali Paşa Caddesi'ndeki 20 kapı numaralı Bina, İstanbul IV numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'nun 27.08.2003

tarihli ve 15229 sayılı kararı ile “Korunması Gereken Kültür Varlığı” olarak tescil edilmiştir. İlk inşa tarihi hakkında kesin bir bilgi bulunmamakla birlikte, o dönemin bilinen verilerine istinaden 19. yüzyıl sonları olduğu tahmin edilmektedir. Bunun en büyük ispatı; 1877’deki Büyük Beyoğlu Yangını ardından zorunlu kılınıp sonraları serbest bırakılan yangın sigortası plaketinin birkaç yıl öncesine kadar binanın üzerinde bulunmasıdır.

Banisi, mimar ve mühendis olan Sıtkı Bey Bina’yı bizzat kendi ailesi için tasarlayıp yaptırdığından özellikle mimarisi ile donanımına aşırı özen göstermiştir. O zamanlar henüz elektriği olmamasına ve musluklarından taşıma suyu akmasına rağmen, dış görünümündeki düzenleme ve süslemeleri ile iç dekorasyondaki güzelliğine dönemin konfor anlayışına uygun kullanışlılığı da eklenen Bina, emsalleri arasında öne çıkmıştır. Üst katından bakıldığında Edirnekapı’dan ve Fatih Camii’nden Adalar’a uzanan yeşilliklerin denize kavuştuğu eşsiz bir manzaraya sahip olmuştur.

Bina’da 1926’dan itibaren, emekli yüzbaşı Doktor Ali Tarkan Bey ailesi ile yaşamaya başlamıştır. Arkasındaki bahçe 1932’de komşudan satın alınıp Bina ile birleştirilerek tapusu yenilenmiştir. Bina’nın Vakıf mülkiyetindeki arsası ise 1948’de otuz yıllık icrarı ödenerek mülke katılıp tescil edilmiştir. Sakinlerinin güçlü aile bağları ile sevgi, saygı ve özveri timsali davranışları, çevreye olduğu kadar Bina’nın kendisine de yansımış, kimi zaman bizzat Aile bireyleri tarafından yapılan bakımı hiç ihmal edilmediği için orijinalliği azami seviyede korunmuştur.

Aile toplantılarına, hatta yakınlarının düğünlerine sahne olan Bina’nın duvarlarında kimi zaman Klasik Batı Müziği’nin sonat ve konçertoları kimi zaman da Türk Sanat Müziği’nin ölümsüz nağmeleri yankılanmış, piyano tuşlarından ve kanun tellerinden yükselen melodiler bütün odalara yayılmıştır. Zaman zaman acil hastalara koşulması için gecenin sessizliğini yırtan kapı ziline tüm aile ile birlikte Bina da ayaklanmıştır. Daha nice acı tatlı hatıraya şahitlik ederken sıcaklığı ile sakinlerine moral veren Bina uzun yıllar boyunca hane halkının acılarında sığınağı, sevinçlerinde mutluluk yuvası olmuştur. 1995’te yalnız başına kalan evin kızının gücü korumaya yetmeyince soygunlarla hırpalanan bina 2001 ve 2002’de çıkan yangınlara direnememiştir.

Bina uzun süren restorasyon ve restitüsyon çalışmaları sonucunda aslına sadık şekilde büyük bir özen ve hassasiyetle yenilenerek çağdaş tekniklerle günümüz koşullarına uygun hâle getirilmiş, sevgi, saygı ve özverili davranışlar geleneğinin sürdürülmesi ümidiyle mazisinde yaşayanların aziz anılarına ve yeni sakinlerinin hizmetine sunulmuştur.

